

31-05-2025

† ΟΡΘΡΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΗΝ

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου.

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Ἦχος Δ'

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀναλήψεως

Ἄνε ληφθῆς ἐν δοξῇ Χριστέ ὁ Θε
ος ἡμῶν χαροποιήσας τοὺς Μαθη
τας τη ἐπαγγελίᾳ σου Πνευ
ματος βεβαίωθεν των αὐτῶν διὰ τῆς
εὐλογισίας ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς
τοῦ Θεοῦ ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀπολυτίκιον ᾠχῶς ᾶ Δι

Ἄνε ληφθῆς ἐν δοξῇ Χριστέ ὁ Θε
ος ἡμῶν χαροποιήσας τοὺς Μαθη
τας τη ἐπαγγελίᾳ σου Πνευ

31-05-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΗΝ

ματος ⁶ βε βαι ω θεντων αυ των δι α της
ευ λο γι ι ι ας ^Δ ο τι συ ει ο Υι ος
του Θε ου ^B ο λυ τρω της του ^Χ ^Δ κο ο ο σμου
ου ου ^Δ

Κάθισμα τῆς τυχούσης Ἑορτῆς.

Ἦχος α΄ .

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Ἀγγέλων θαυμαζόντων, τῆς ἀνόδου τὸ ξένον, καὶ Μαθητῶν ἐκπληττομένων, τὸ φρικτὸν τῆς ἐπάρσεως, ἀνῆλθες μετὰ δόξης ὡς Θεός, καὶ πύλαι σοι ἐπήρθησαν Σωτήρ· διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ἐθαύμαζον βοᾶσαι· Δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ Ἀναλήψει σου, μόνε φιλόνητο.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... (Τό ὡς ἄνω)

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν, Κάθισμα τῆς ἑορτῆς

Ἦχος α΄ . Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τοῦ Ἰδοῦ σκυλευθέντος, ὑπὸ σοῦ Ζωοδότα, καὶ κόσμου φωτισθέντος, ἐν τῇ σῇ, Ἀναστάσει, ἀνῆλθες μετὰ δόξης ὁ Σωτήρ, ὁ πάντα περιέχων τῇ χειρί· διὰ τοῦτο σύν Ἀγγέλοις, δοξολογοῦμέν σε, παντοκράτορ Κύριε. Δόξα τῇ, Ἀναλήψει σου Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μόνε φιλόνητο

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... (Τό ὡς ἄνω)

‘Ο Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Γοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὁ β' κανὼν τῆς ἑορτῆς.

Ὡδὴ α'.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα. (Δὺς)

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνέστης τριήμερος, ὁ κατὰ φύσιν ἀθάνατος, καὶ ὥφθης τοῖς ἔνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς Μαθηταῖς, καὶ ἀνέδραμες, Χριστέ πρὸς τὸν Πατέρα, νεφέλη ὀχούμενος, ὁ τοῦ παντὸς ποιητής.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βοᾷ ἐμφανέστατα, ψάλλων Δαυΐδ ὁ θεόπνευστος. Ἀνέβη ὁ Κύριος, πρὸς τὰ οὐράνια, ἐν ἀλαλαγμῷ, καὶ σάλπιγγος ἠχήσει, καὶ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα ἔφθασε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γηράσαντα Κύριε, κόσμον πολλοῖς ἁμαρτήμασι, καινίσας τῷ Πάθει σου, καὶ τῇ Ἐγέρσει σου, ἀνελήλυθας, ὀχούμενος νεφέλη, πρὸς τὰ ἐπουράνια, δόξα τῇ δόξῃ σου.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεσπότην ἐκύησας, πάντων πανάμωμε
Δέσποινα, τὸν Πάθος ἐκούσιον καταδεξάμενον,
καὶ ἀνελθόντα, πρὸς τὸν αὐτοῦ Πατέρα, ὄνπερ
οὐ κατέλιπε, κἂν σάρκα εἴληφε.

Ὡδὴ α' τοῦ Μηναίου

Ἦχος πλ. δ'

Ὑγρὰν διοδεύσας

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀστήρ διαλάμπων θείῳ φωτί, τῷ τῆς ἀληθείας ἀνεδείχθης μαρτυρικῶς, πάντας καταυγάζων τοὺς ἐν πίστει, εἰλικρινεῖ σε Ἑρμεία γεραίροντας. (Δίς)

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Διόλου τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεόν, πάντων ἀλογήσας, τῶν ἐν βίῳ Μάρτυς σοφέ, μαρτύρων ὑπέδυσ τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὸν ἐχθρὸν καταρράσων ἐνίκησας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡραῖος τὸ εἶδος καὶ τὴν ψυχὴν, ὑπάρχων Ἑρμεία, ἐστρατεύθης τῷ Βασιλεῖ, τῷ ἐπουρανίῳ καὶ τοὺς τούτου, Μάρτυς εἰς τὸ τέλος ἐχθροὺς ἐταπείνωσας.

Δόξα...

Μὴ θύσας εἰδώλοις Μάκαρ τοὺς σούς, ἐθλάσθης ὀδόντας, σιαγόνας τῶν νοητῶν, συνθλάσας λεόντων, καὶ τῆς νίκης, ἀναδησάμενος στέφος ἀμάραντον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀγία Παρθένε Μήτηρ Χριστοῦ, Μαρτύρων
ἡ δόξα, καὶ Ἀγγέλων ἡ χαρμονή, σὺν τούτοις
δυσώπει τὸν Υἱόν σου, τοῦ οἰκτιρῆσαι καὶ
σῶσαι τοὺς δούλους σου.

‘Ο β' κανών τῆς ἑορτῆς.

‘Ωδὴ γ'.

ᾠχος δ'.

‘Ο εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζώσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον.**(Δὶς)**

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Επάρατε πύλας οὐρανίους, ἰδοὺ παραγέγονε Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, σῶμα φορέσας γῆϊνον, ταῖς ἄνωτέραις ἔλεγον, δυνάμεσιν αἱ κατώτεραι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζητήσας Χριστὲ τὸν πλανηθέντα, ἀπάτη τοῦ ὄφρεως Ἀδάμ, ὡς τοῦτον ἐνδυσάμενος, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας, ἐκ δεξιῶν ὡς σύνθρονος, Πατρός, ὑμνοῦντων Ἀγγέλων σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Η γῆ ἑορτάζει καὶ χορεύει, ἀγάλλεται καὶ ὁ οὐρανός, τῇ Ἀναλήψει σήμερον, τοῦ Ποιητοῦ τῆς κτίσεως, τοῦ προφανῶς ἐνώσαντος, τὰ διεστῶτα βουλήματι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Θανάτου τεκοῦσα καθαιρέτην τὸν μόνον
ἀθάνατον Θεόν, Παρθενομῆτορ πάναγνε, τοῦτον
ἀεὶ ἰκέτευε, τὰ θανατοῦντα πάθη με,
ἀπονεκρῶσαι καὶ σῶσαί με.

Ὡδὴ γ' ἐκ τοῦ μηναίου. Ὡχος πλ. δ'
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κόσμος ἐχρημάτισας, τῶν ἀθλητῶν Σοφὲ
χάριτι, θεολαμπής· ὅθεν οἱ ἐν κόσμῳ, εὐσεβῶς
σε γεραίρομεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄϊνον τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὰς σιαγόνας σου
θλώμενος, Μάρτυς σοφέ, τῷ σὲ δυναμοῦντι,
εὐχαρίστως ἀνέμελπες.

Δόξα...

Ῥώμη θείου Πνεύματος, σὺ κρατυνόμενος
Πάνσοφε, τὸν δυνατὸν, χαίρων ἐν κακίᾳ,
ἐταπείνωσας δράκοντα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Γτόματι καὶ γλώττη σε, Θεοῦ πανάγιον
τέμενος, ὁμολογῶ, Πάναγνε· διὸ με, πάσης
ῥῦσαι κολάσεως.

Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου
Ὁ Εἰρμὸς . Ὡχος πλ. δ'
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ
ὕμνεϊ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ἦχος λη Γα
 Κυ εἰ το στε ρε ω μα των προσ τρε
 χο ον των σοι Κυ ρι ε σου εἰ το φως των
 ε σκο ο τι σμε νων και υ μνει σε το πνευ μα
 μου ου ου ου

Κάθισμα

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον

Ὡς ἀστέρα μέγιστον, τῇ οἰκουμένη, ὁ Χριστὸς σε ἔδειξε, φωταγωγοῦντα τοὺς πιστοὺς, ταῖς τῶν ἀγώνων σου λάμπεσι, Μάρτυς Ἑρμεία, Ἀγγέλων συνόμιλε.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀναλήψεως

Κάθισμα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος πλδ Νη

Ἐ
ν
ϝ
Ϟ
ϙ
π
ι
β
α
ς
ε
ν
ν
ε
φ
ε
ε
λ
α
ι
ς
τ
ω
ν
ο
υ
ρ
α
ν
ω
ν
ϙ
α
τ
α
λ
ε
ι
ψ
α
ς
ε
ι
ρ
η
ν
η
ν
τ
ο
ι
ς
ε
π
ι
γ
η
ς
α
ν
η
η
λ
θ
ε
ς
κ
α
ι
ε
κ
α
θ
ι
σ
α
ς
τ
ο
υ
π
α
τ
ρ
ο
ς
δ
ε
ξ
ι
ο
ο
θ
ε
ν
ω
ς
ο
μ
ο
ο
υ
σ
ι
ο
ς
τ
ο
υ
τ
ω
υ
π
α
ρ
χ
ω
ν
κ
α
ι
π
ν
ε
υ
μ
α
τι
εν
σ
α
ρ
κ
ι
γ
α
ρ
ω
φ
θ
η
ς
α
λ
λ
α
τ
ρ
ε
π
τ
ο
ς
ε
μ
ε
ι
ν
α
ς
ο
θ
ε
ν
α
ν
α
μ
ε

αι ανομιαιμου ^Δ και εκ βυθου των κακων
^Δ α ναγαγε δε ομαι ^γ προς σε γαρ ε βο
η σα ^κ και ε πα ακουσον μου ^κ ο Θεος
της σωτηρι ασμου ου ου ου ου ^ρ

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. (Χῦμα)

ᾠχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ ΛΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου.

Στίχοι

Βάπτεις σεαυτὸν κογχύλῃ σῶν αἱμάτων,
Ἑρμεία, τμηθεὶς ὡ βαφῆς ἀνεκπλύτου!
Ἑρμείαν τριακοστῇ ἄορ κατέκτανε πρώτη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

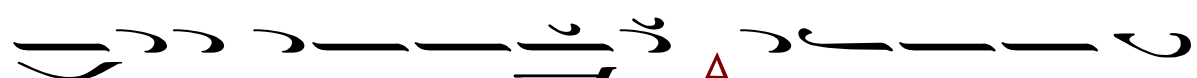
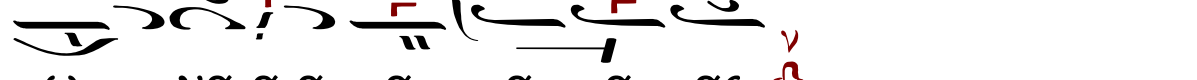
ᾠχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς

Στίχ. **Α**ἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ

ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἀἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

^γ ^ν ^N **Νι** κη ται τυ ραν νου και φλο γος τη
 χα ρι τι σου γε γο νο τε ^Δ **οι** των ε ντο λων
 σου σφο δρα αν τε χο με νοι Παι αι δες ε βο ων
 ^γ **Ευ** λο γει τε παν τα τα ερ γα τον Κυ ριον
 + και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τους αι
 ω να α α α α α ας ^γ **οι**

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς...

Τιμιωτέρα. Ὡχος πλ. δ'. (ἐκ τοῦ Γά)

Ὡχος λ᾿ ἁ Νη — Γα

Στίχος: α' ᾠδὴ Νη — Γα

Με γα λυ νει η ψυ χη μου
τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το
πνευ μα μου ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι
μου

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε
ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με
γα λυ νο μεν

Στίχος β' ᾠδὴ Νη — Γα
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ^N ^Γ ₁ δου

γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα

 σαι αι γε νε αι

[illegible]

καὶ ἐνδοξότεραν αὐτοῦ συγκριτῶς τῶν Σε

ρα φημ την α δι α φθο ρως

γοντε κουσαν την οντως Θεο το κον σε με

 γαλυ νο μεν

Στίχος γ'

γα λει α ο δυ να τος ρ και α γι ον

το ονομα αυτου ^N και το ^Γ ε λε ος

 αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο

— — — — —
 βου με ενοις αυτον

[illegible]

καὶ ἐνδοξοτέραν συγκριτῶς τῶν Σε

 ρα φημ

γοντε κουσαν την οντως Θεο το κον σε με

γα λυ νο μεν την ον τως Θε ο το κον σε με

γαλυνομεν

Στίχος δ' χ^N Γ
ποι η σε κρα τος εν βρα

ΧΙ Ο ΝΙ ΑΥ ΤΟΥ ΔΙ Ε ΣΚΟΡ ΠΙ ΣΕΝ Υ

πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ

των
 την τιμιωτεραν των Χερουβιμ
 και ενδοξαν ασυγκριτως των Σε
 ραφιμ την αδιαφθορως Θεον Λο
 γον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σε με
 γαλυνομεν
 Στίχος ε' Ἄ
 Καθειλε δυνάστας απο
 θρονων και υψωσε ταπεινους
 ενεπλησεν αγαθων και πλουτουντας
 εζαπεστειλε κενους
 την τιμιωτεραν των Χερουβιμ

και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι τως των Σε
 ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
 γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με
 γα λυ νο μεν

Σπύχος στ' Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ
 παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα
 θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων
 Α τω Α βρα αμ και τω σπε ρ μα τι αυ
 του ε ως αι ω νος

την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ξο τε ε ραν α συ γκρι τως των Σε

 ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

 γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με

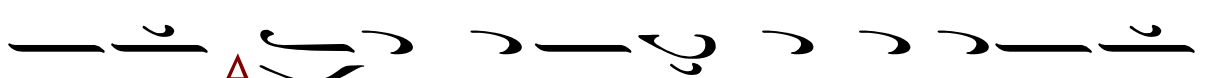
 γα λυ νο μεν

Ὡδὴ θ' . Ὑψος πλ. δ' . Ὁ Εἰρμός

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
 κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὥφθη τοῖς
 ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου
 γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διὸ σε
 Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
 μεγαλύνουσιν

Ὑψος Γα

  ξε στη ε πι του τω ο ου ρα νος

 και της γης κα τε πλα γη τα πε ρα τα ο τι

 Θε ος ὥ φθη τοις αν θρω ποις σω μα τι κως

 και η γαστηρ σου γε γονεν ευ ρυ χω

ρο τε ε ρα των ου ρα νων δι ο σε
 Θε ο το κε Αγ γε ε λων και αν θρω πων
 τα ζι αρ χι αι με γα λυ νου σιν
 Ὁχος ληξιον εστιν ως αληθως
 μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α
 ει μα κα ρι στον και πα να μω μη τον και
 μη τε ρα του Θε ου ημων την τι μι ω
 τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την
 α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν
 την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο με ε

ε εϛ

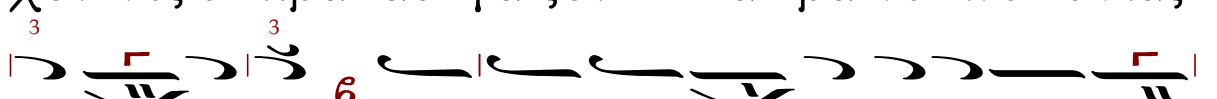
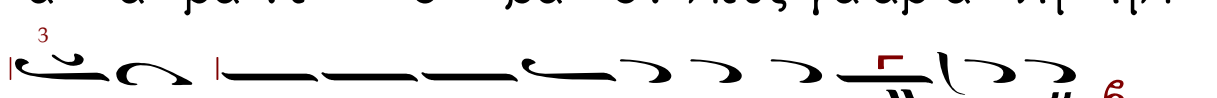
Γ
Α

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀναλήψεως.
Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

 των Μαθητων ο ρων των σε α α

 νελη η φθης Χρι στε προς τον Πα τε ρα

 συ νε εδρι α α ζων αγ γελοι προ τρε

 χοντες ε κρα αυ γα ζον α ρα τε πυ υ λας

 α α ρα τε ο βα σι λευς γα ρα νη η λ

 θε προς την αρ χι φω ω τον δο ο ζα αν

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιášθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιášονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιланθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Ὁ Ἱερεύς: **Εἰ**ρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: **Γ**οί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Γ**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν.

Σπχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος β΄

Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ

Οὐ λείψω ὀρφανούς, οὐσπερ ἐγὼ συνῆξα, ὁ Κύριος τοῖς φίλοις, ἐλάλει, ἀλλὰ πέμψω, ὑμῖν Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Σπῆχ. α΄. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Ἄγγελοι τοῖς σοφοῖς ἐβόων Ἀποστόλοις· ὦ ἄνδρες Γαλιλαῖοι, ὃν τρόπον καθορᾶτε, αὐτὸς πάλιν ἐλεύσεται.

Σπῆχ. β΄. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Κατῆλθον ἐν χαρᾷ, ἀπὸ τοῦ Ἐλαιῶνος, οἱ Μαθηταί σου Λόγε, δοξάζοντες, ὑμνοῦντες, τὴν θείαν σου Ἀνάληψιν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ΄*

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανούς, ὁ πάντα πληρῶν τῇ Θεότητι, καὶ ἐν δεξιᾷ Πατρὸς ἐκάθισας, ὁ ἐν ἀρχῇ Θεὸς Λόγος· ὅθεν αἱ οὐράνιοι δυνάμεις ὀρώσαι, τοῖς Ἀποστόλοις ἔμφοβοι ἔλεγον· Τίνι ἀτενίζετε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος, ὃν ἐθεάσασθε, αὐτὸς πάλιν ἐλεύσεται μετὰ δόξης, τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν

γῆν, καὶ ἀποδοῦναι ἑκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα...Καὶ νῦν... Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος λ' α' Νη

Δοξα Πατρι και Υιω ω και
αγιωω Πνεεεε ευμαααα

Πνευματι

και νυν και αι και εις του ους
αι αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων ααα μην

Α νελη φθης εν δοοοο ζηη

απογη η ης ει εισου ρααα νους ο

παντα πληρω ωων τη η Θεοοτη η

τι ^ν και εν δε ζι α Πα ατρο ος ε
 ε ε κα α θι ι ι σας ^Δ ο εν αρ χη
 η Θε ε ο ος Λο ο ο ο ο ο ο ο ο
 γος ^ν ο θεναι ου ρα α νι ι αι Δυ υ να
 α α μεις ο ο ρω ω ω σαι ⁶ τοις Α πο στο λοις
 ε εμ φο βοι οι ε ε ε ε ε ε ε λε
 ε ε ε γον ^ν τι νι α τε νι ι ζε ε τε ^η
 βλε πο ον τες εις τον ου ρα α νον ^{ν'} ου ου ου
 ου τος ον ε θε α σα α σθε ⁶ α αυ το ος πα α α
 λιν ε λευ σε ε ται αι αι με ε τα α α δο
 ο ο ο ζης ^Δ του κρι ι ναι πα α σαν την γην ^Δ και

α πο δου ου ου ναι αι αι αι ε ε κα
α α στω ⁶λ κα τα τα ε ε ε ερ γα
α α α αυ του ου ου ^γπρος ο ον βο η
η η σω ω ω μεν ^Δα κα τα λη πτε Κυ
υ υ ρι ι ι ε δο ο ο ο ο ο ο ζα
α α α σοι οι οι οι ^γ

Ὁ Ἱερεύς: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

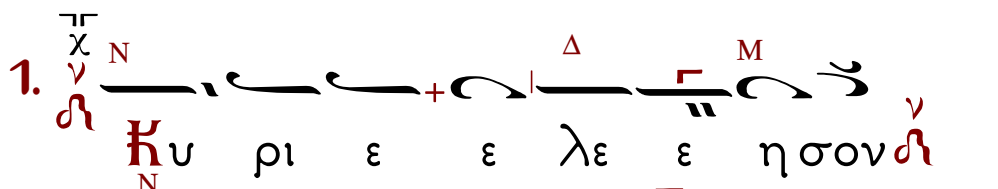
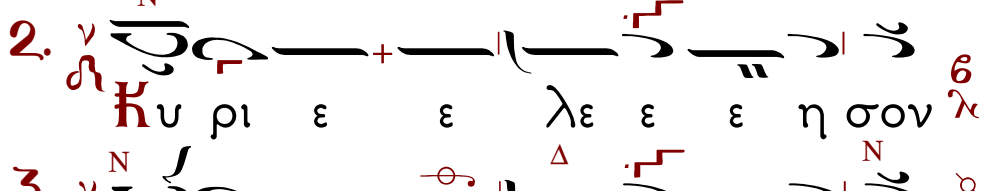
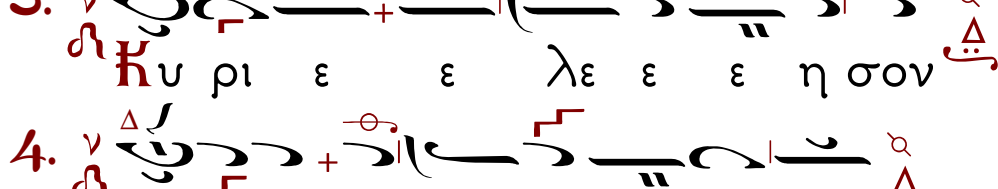
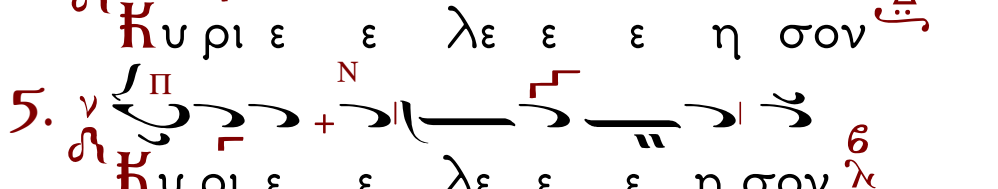
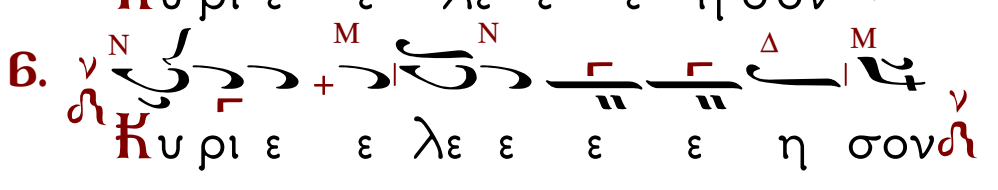
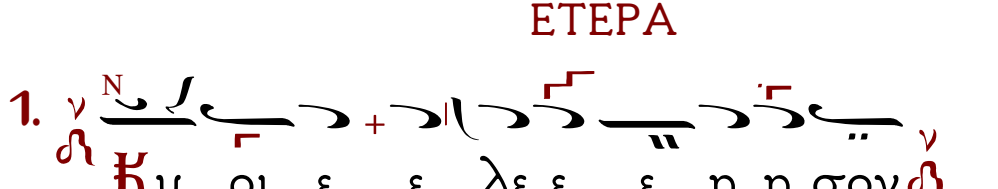
Ἀπολυτίκιον Ὕμνος ἁ Δι

Ἄνε λη φθης εν δο ξη Χρι στε ο Θε
 ος η μων χα ρο ποι η σας τους Μα θη
 τας τη ε παγ γε λι α του α γι ου Πνευ
 ματος βε βαι ω θεν των αυ των δι α της
 ευ λο γι ι ι ας ο τι συ ει ο Υι ος
 του Θε ου ο λυ τρω της του κο ο ο σμου
 ου ου

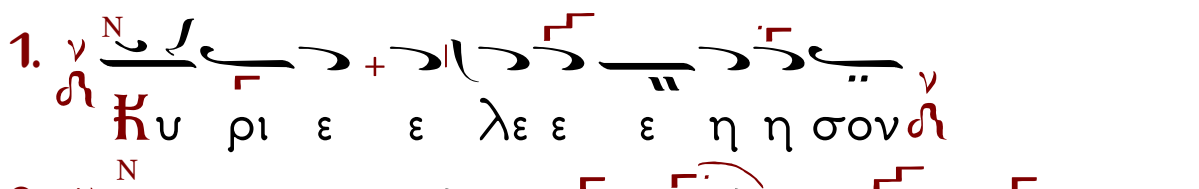
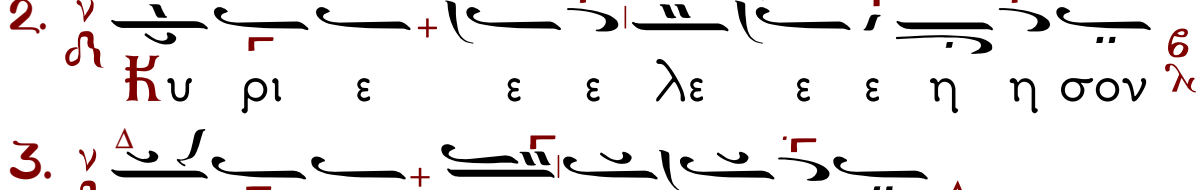
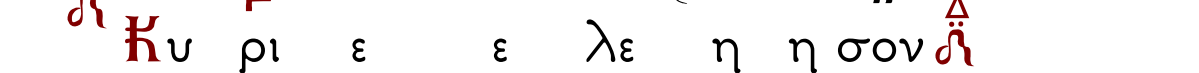
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος πλδ Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^Δ
^ν ^Μ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^ν

5. ^Ν
^ν ^Π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

6. ^Ν
^ν ^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

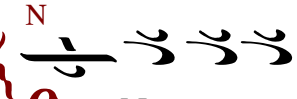
7. ^Γ
^ν ^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

8. ^{Δ-Θ}
^ν ^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ

9. ^Δ
^ν ^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

10. ^Ν
^ν ^Π ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

11. ^Ν
^ν ^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

12. ^Ν
^ν ^ν
 Γοι Κυ ρι ε ^ν

Ἀντίφωνον α'

Ἰχθὺς ὁ Δι

Στίχος α': Παντα τα εθνη κροτησατε

φω νη α γαλ λι α σε ως

$\bar{\chi}^M \Delta$

 αἰς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω

ὦ + ὦ ὦ ὦ
 τερ σωσον η̣μας

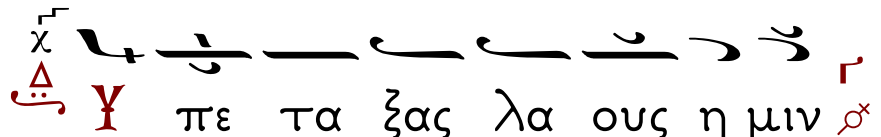
Στίχος β':

βε ρος ~~ϝ~~ βα σι λευς με ε ε γας ~~Ϟ~~ ε πι πα σαν

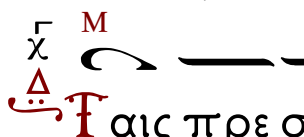
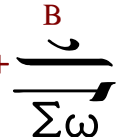
— —
την γην

$\bar{\chi}^M \Delta$
 $+ \dots$

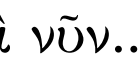
2+ 6
 τερ σωσον ημας 6

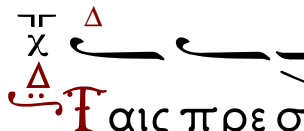
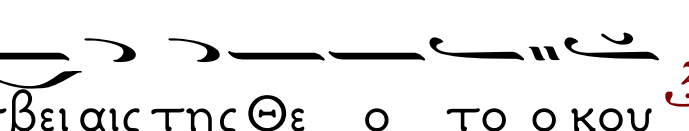
Στίχος γ': πε τα ξας λα ους η μιν

 και ε θνη υ πο τους πο δας η μων

 ^M ^B

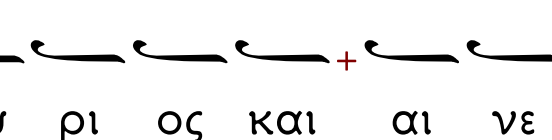

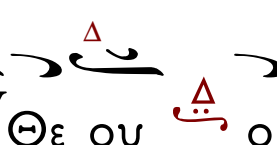
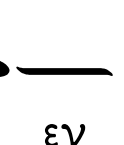

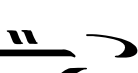

Στίχος α':

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Στίχος β': **Ο** Θεος εν ταις βαρεσιν αυ

της γινωσκεται

Εωσον ημας Υιε Θεου ο εν

δοξηα να ληφθεις αφημωνεις τους ουρανους

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Στίχος γ': **Ο** τι ιδου οι βασιλεις της

γης συνηχθησαν

Εωσον ημας Υιε Θεου ο εν

δοξηα να ληφθεις αφημωνεις τους ουρανους

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι
 και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ω νων Α μην
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου α θανατος υ πα α α ρ χων
 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 τεραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ
 θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σ ε ε
 ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε

ο Θε ος ^Δθα να α τω ω θα να τον πα τη σας ^N
^Δει εις ^Δων ^Δτης Α ^Δγι ας Τρι α ^Mδος ^Δσυν
^Δδο ^Δξα ^Δλο ο με νος τω Πα ^Bτρι ^Δκαι τω Α
^Δγι ω Πνευ μα τι ^Mσω σον ^{ΓΔ}η μα ^Δα ^Δας

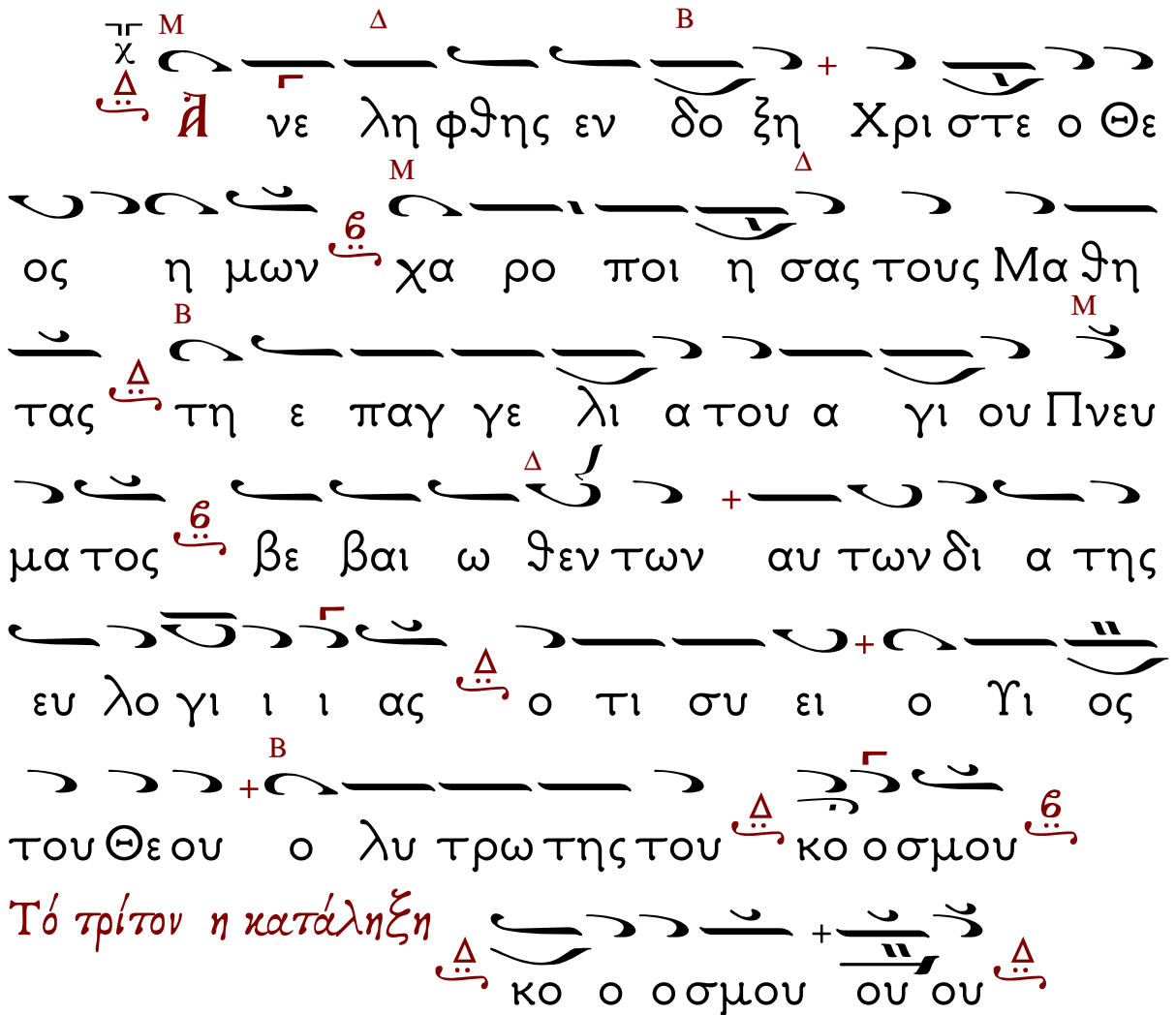
Ἀντίφωνον γ'.

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Στίχ. β'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. γ'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

Ἀπολυτίκιον Ὁχος ᾠὴ Δ΄

 Ἄνε ληφθῆς ἐν δοξῇ Χριστέ ο Θε

 ος ἡ μων χαροποιήσας τοὺς Μαθη

 τας τη ε παγγε λι α του α γι ου Πνευ

 ματος βε βαι ω θεν των αυ των δι α της

 ευ λο γι ι ι ας ο τι συ ει ο Υι ος

 του Θεου ο λυ τρω της του κο ο σμου

 Τό τρίτον η κατάληξη

 κο ο ο σμου ου ου

Εἰσοδικόν

ⲁⲩⲉⲩ ⲧⲉ ⲡⲣⲟ ⲥⲕⲩ ⲛⲉ ⲥⲱ ⲙⲉⲛ ⲕⲁⲓ ⲡⲣⲟ ⲥⲡⲉ ⲥⲱ
ⲙⲉⲛ Χⲣⲓ ⲥⲩⲱ ⲥⲱ ⲥⲟⲛ ⲛⲉ ⲙⲁ ⲁⲥ Ⲯⲓ ⲉ Ⲭⲉ ⲟⲩ ⲙⲉⲛ
ⲟ ⲉⲛ ⲉⲃⲟ ⲭⲉ ⲁ ⲛⲁ ⲗⲉ ⲡⲥⲁⲓ ⲁⲡⲉ ⲙⲱⲛ ⲉⲓ ⲧⲟⲥ ⲟⲩ
ⲣⲁ ⲛⲟⲥ ⲡⲁ ⲗ ⲗⲟⲛ ⲧⲁⲥ ⲥⲟⲓ ⲁ ⲗ ⲗⲉ ⲗⲟⲩ ⲓ ⲁ

Ἀπολυτίκιον Ἦχος Δι̇ ^Θ ^χ ^Μ ^Δ
 Ἄ νε λη φθης εν
^Β ⁺ ^Μ
 δο ζη Χρι στε ο Θε ος η μων ⁶ χα ρο ποι
^Δ ^Β
 η σας τους Μα θη τας ^Δ τη ε παγ γε λι α
^Μ ^Δ
 του α γι ου Πνευ ματος ⁶ βε βαι ω θεν των
⁺ ^Β ^Δ
 αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ^Δ ο τι συ
^Β ^Μ
 ει ο Υι ος του Θε ου ο λυ τρω της του κο
⁶
 σμου ⁶

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως.

Ἦχος λ̣ π̣ Βου Αὐτόμελον.

Τ̣ην υ̣ περ η̣ μων πληρωσας οι̣ κο
νο μι̣ ι̣ ι̣ αν̣ και τα̣ ε̣ πι γης̣ ε̣ νω
σας τοις ου̣ ρα̣ νι̣ ι̣ ο̣ις̣ α̣ νε̣ λη̣ φθ̣η̣ς̣ εν̣
δο̣ ξ̣η̣ Χ̣ρι̣ στε̣ ο̣ Θε̣ ος̣ η̣ μων̣ ου̣ δα̣ μο̣ θ̣εν̣
χω̣ ρι̣ ζο̣ ο̣ με̣ νος̣ αλ̣ λα̣ με̣ νων̣ α̣ δι̣
α̣ ασ̣ τα̣ το̣ς̣ και̣ βο̣ ων̣ τοις̣ α̣ γα̣ πω̣ σι̣ σε̣
ε̣ γω̣ ει̣ μι̣ με̣ θ̣ υ̣ μων̣ και̣ ου̣ δεις̣ κα̣ α̣ θ̣ η̣ μω̣
ω̣ ων̣

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΓΑΒΒΑΤΟΝ ΓΤ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα
20:7-12

Ἀδελφοί, Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, συνηγμένων τῶν μαθητῶν κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον, παρέτεινέ τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου. Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερώῳ οὗ ἦμεν συνηγμένοι. Καθήμενος δέ τις νεανίας ὀνόματι Εὐτυχος ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὕπνῳ βαθεῖ διαλεγομένου τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστεγίου κάτω καὶ ἤρθη νεκρός. Καταβὰς ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτῷ καὶ συμπεριλαβὼν εἶπε· Μὴ θορυβεῖσθε· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν. Ἀναβὰς δὲ καὶ κλάσας ἄρτον καὶ γευσάμενος, ἐφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρις αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν. Ἦγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως.

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. β΄

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου,
Κύριε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνόν αὐτῶν εἰς γενεάν
καὶ γενεάν.

Κοινωνικόν

Ἀγαλλιᾶσθε , δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι
πρέπει αἴνεσις.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Π Ν Π
 π α̣ Κυ ρι ε ε λε η σον π

π α̣ Κυ ρι ε ε ε λε η σον π

π α̣ Κυ ρι ε ε ε λε η σον π

π α̣ Κοι Κυ ρι ε π

π α̣ α̣ μη η η η ην χ̣η̣

χ̣η̣ Κυ και τω πνευματι ι ι ι ι σγ π

π α̣ Κοι οι οι οι οι Κυ ρι ε π Ἑτερον.

π α̣ Κοι Κυ ρι ε π ε ε ε ε ε π

π α̣ α̣ α̣ α̣ μην π

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὥς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λ̣η̣ Πα Ἐναρμόνιος

Ἰ̣χ̣ π̣ Π̣
Ἄ̣ π̣ Ἐ̣ εἰ εἰς Α γι ος Ἄ̣ π̣ εἰ εἰ εἰς Κυ υ
ρι ι̣ ι̣ ος ἡ̣ Ι η σους Χρι στος ἡ̣ εἰς δο ξαν Θε
ου Πα τρος α μην Ἄ̣ π̣

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΗΝ ἉΓΙΩΝ

Ἦχος λ' α' Νη

Ἄ γ α λ ι α α α α σ θ ε ε δι ι
ι ι ι ι και αι αι αι αι δι ι και αι οι
ε ε ε εν Κυ υ ρ ι ι ω τοις ευ
θ ε ε ε ε ε σ ι π ρ ε ε π ει ει ει
αι νε ε ε σ ις Α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ ι
ι ι ι α

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Π ^λ ^π ^q **Α** γαλ λι α θε δι και οι εν Κυ υ ρι
Π **Ι** ω τοις ευ θε ε σι πρε ε πει ει αι αι
αι αι νε ε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
Π ^π ^q α α αλ λη η η λου ου ι ι ι
α ^π ^q

Π ^π ^q **Θ** ζο μο λο γει θε τω Κυ υ ρι ι ι
ω ε εν κι ι θα α α α ρα ^χ ^q εν ψαλ τη
Π **Ρ** ι ω δε κα χ ο ο ρ δω ψα α α λα α
α τε ε α α αυ τω ω ω ω ω ω ω
N ^π ^π ^π ^q α α αλ λη η η λου ου

ι ι ι α ^πq
^κ ^πq Ἀ σα α α τε α α αυ τω α α α
 μα και αι αι νο ο ον ^χq κα λω ως ψα λλα α
^π τε α α αυ τω ^Δ ε ε εγ α α λα α α α
 λα α α γμω ω ω ω ω ω ω ω ω ^πq
^π α α α λλη η η λου ου ι ι ι α ^πq
^πq Ἀ α γα α πα ε λε η μο συ νην
 και κρι σιν ο Κυ ρι ι ο ος ^Δ του ε λε
 ε ου ους Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι Κυ
 ρι ι ι ι ι ου ^χq πλη η η η η ρης η η
 η γη η η η η η η η η η η ^πq α α

α λ λ η η η λ ο υ ο υ ι ι ι α ^π

Ἦχος ^Γτος

^χ⁶^λ ^B ε ι ε ι ε ι ε ι ε ις Α α α α
 γ ι ι ι ο ς ⁶^λ ε ι ε ι ε ι ε ι ε ις
 Κυ υ υ υ υ ρ ι ι ι ο ς ⁶^λ Ι η σ ου ς
 Χ ρ ι σ τ ο ς ^Δ ε ι ς δ ο ο ο ζ αν ^Δ ^B Θ ε ο υ Πα τ ρ ο ς
 + Α α μην ⁶^λ

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ᾿ ᾠ Πα

Χ^πρι^πστε ε^ο το φως το α^ο λη^ο θι^ο νον^ο το^ο
φω^ο τι^ο ζον^ο και^ο α^ο γι^ο α^ο α^ο α^ο α^ο α^ο α^ο ζο^ο
ον^ο παν^ο τα^ο α^ο αν^ο θρω^ο ω^ο πον^ο ερ^ο χο^ο ο^ο ο^ο με^ο
νον^ο ει^ο εις^ο το^ο ον^ο κο^ο ο^ο ο^ο ο^ο ο^ο ο^ο ο^ο
σμον^ο ση^ο μει^ο ω^ο θη^ο η^ο τω^ο ω^ο ε^ο εφ^ο η^ο η^ο
μα^ο ας^ο το^ο φω^ο ω^ο ως^ο του^ο ου^ο προ^ο ο^ο σω^ο ω^ο ω^ο
που^ο ου^ο ου^ο σου^ο ι^ο να^ο εν^ο αυ^ο τω^ο ο^ο ψω^ο
ω^ο με^ο ε^ο θα^ο φως^ο το^ο ο^ο α^ο προ^ο ο^ο ο^ο ο^ο
ο^ο σι^ο ι^ο ι^ο τον^ο και^ο κα^ο τε^ο ευ^ο θυ^ο υ^ο υ^ο
υ^ο νο^ο ον^ο τα^ο δι^ο α^ο βη^ο η^ο μα^ο τα^ο α^ο

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η προς ^χ και πα αν τω ων
σου ου των Α γι ω ω ω να μην ^Δ

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν.

Ἀπολυτίκιον ᾠχος Δ΄

Ἄνε ληφθῆς ἐν δοξῇ Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς
τη ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος
βεβαίωσεν τῶν αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογί-
ας ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ
ὁ λυτρώτης τοῦ κοσμοῦ οὐοῦ

ᾠχος Δ΄

Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἁφῆσιν
ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰ-
ωνίον

Πληρω θη τω στομα ημων
αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

 ^M
 ^Δ Ἀμην ^Δ ^Δ Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι

                      ^B

ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
                      (Δίς)
ως του αι ω νος ⁶

                      ⁶ Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

                      ^{ζ'} γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

                      ^Δ αι ω ω ω νο ο ος ^Δ Τόν Εὐλογοῦντα...

                      ^Δ Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

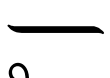
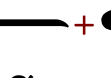
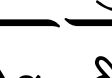
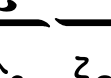
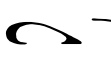
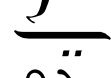
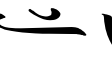
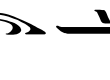
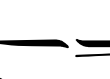
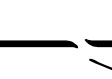
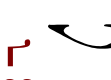
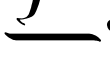
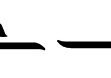
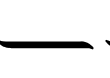
                      ^Δ α ζον τα η μας ^Δ Κυ ρι ε φυ λατ τε ^Δ

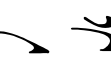
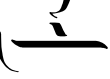
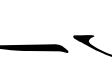
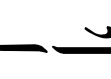
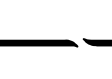
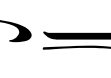
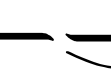
                      ^Δ ει ει εις ^Δ πολ λα ε ε τη ^Δ

Π Ζ Π
πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε
Ζ Μ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ψω

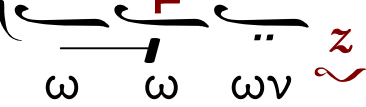
Ὡε
Μη η κα τα α πι στε ευ της με αν

θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε

ε σ ποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν

του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε

ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου

δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα

τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε

που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος

παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποινα του κο ο οσμου ελ πεις και προστα σι

ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης την

δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 ^{z3} Με τα βο λη των θλι ι βο με ε
νων ^{z'} α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
ων ⁺ υ πα αρχου σα ^z Θε ο το ο κε Παρ θε
ε νε ^{z'} σω ζε πο ο λιν και λα ον ^{z'} των
πο λε μου με ενων η η ει ρη νη ^η των
χει μα ζο με νων η γα λη η νη ^η η μο
ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω
 ω ω ων ^z

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.